

1. Rabbi Avraham Yitzchak Kook, *HaShofar* (1912-1913, Israel)

<p>אֶל רֹאשׁ הַהָר עֲלֵה וְשׁוֹפָר גָּדוֹל קַח וְשֵׂא עֵינֶיךָ וּרְאֵה עֲנוּת הָעַם הַדָּךְ</p>	<p>Ascend to the top of the mountain and take up the great shofar, and lift your eyes and see the suffering of the lowly nation.</p>
<p>וּבְשׁוֹפָר הַגָּדוֹל תִּקְעַע תִּקְיֵה תְרוּעָה וְשִׁבְרִים וּבְרַגְלֶךָ רַקַּע וַיִּרְעָשׂוּ הַקְּבָרִים</p>	<p>And blow the great shofar, tekiah, teruah, shevarim, and pound with your foot, and so the graves will quake.</p>
<p>וְהַקּוֹלוֹת יַעֲלוּ בְּלוֹלִים עַד שְׁרָשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת וַיִּתְגַּלְּגְלוּ הַגִּילְגוּלִים לְבְנוֹת אֵת הַשְּׂמָמוֹת</p>	<p>And these sounds will ascend through passages, to the very roots of the souls, and those who roll will be set into motion to build up the ruins.</p>
<p>וַיִּתְעוֹרְרוּ הַנְּרָדְמִים בְּיַד הָאֲרִיּוֹת הַמְּשַׁחֲקִים בְּזָרְמִים וְשׁוֹגִים בַּהֲזָיוֹת</p>	<p>And those who sleep will be roused, the grandchildren of the lions, who play in streams, and wander in sprinklings.</p>
<p>וַיִּקְצוּ הַיְשָׁנִים בְּתַרְדֵּמַת הַגּוֹלָה וַיִּעוֹרוּ הַזּוֹנִים בְּעַלֵי הָאוֹזֹן הָעֵרְלָה</p>	<p>And those who sleep will awake from the slumber of the exile, and those who stray will be roused, those of the uncircumcised ear.</p>
<p>וַיִּקְוּמוּ וַיַּעֲלוּ לְאַרְצָן שֶׁהוֹרִים בְּקַרְבָּהּ מָלְכוּ וַיִּשְׁיִמוּ קֵץ וְקֶרֶץ לְגָלוֹת שְׁבַה הַיּוֹדְחוּ</p>	<p>And they will rise and ascend to the land in which their forebears did reign, and they will put an end, an abrupt halt, to the exile in which they had been dispersed.</p>

2. Yechezkel 6:11

כֹּה אָמַר אֲלֵי--נְי ד' הִנֵּה בִכְפֹּף וּרְקַע בְּרַגְלֶךָ וְאָמַר אֶחָ אֵל כָּל תּוֹעֵבוֹת רְעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחָרְבַּב בְּרָעַב וּבְכַדָּר יִפְלוּ
So declares our master, Gd: Strike with your hand and pound with your foot and declare "Woe!" for all of the evil straying of the house of Israel, who therefore fall to sword, famine and plague.

3. Melachim I 6:8

וּבְלוֹלִים יַעֲלוּ עַל הַתִּיכְנָה וּמִן הַתִּיכְנָה אֶל הַשְּׁלִשִׁים
And through passages they will ascend to the middle, and from the middle to the third level.

Lesson One: Personal and Collective Teshuvah

KEY QUESTION: WHAT IS THE MITZVAH OF TESHUVAH? SEE SOURCES 5-10

4. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Teshuvah 3:4

אֵף עַל פִּי שְׁתַּקִּיעַת שׁוֹפֵר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גְזִירַת הַכְּתוּב, רִמְזוּ יֵשׁ בּוֹ כְּלוֹמַר "עוֹרוּ יְשִׁינִים מִשְׁנַתְּכֶם, וּנְרַדְמִים הַקִּיצוּ מִתְרַדְמַתְּכֶם, וְחַפְּשׁוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם וְחִזְרוּ בְּתוֹשָׁבָה וּזְכְרוּ בּוֹרְאֵכֶם!" ...

Even though shofar blowing on Rosh HaShanah is an edict of the text, there is a hint in it, as if to say, "Wake up, sleepers, from your sleep; slumberers, awake from your slumber, and search your deeds and return in repentance and remember your Creator!"

5. Devarim 4:30, 30:2-3

בְּצָר לָךְ וּמְצָאוֹךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וְשָׁבְתָ עַד־ד' אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי וְשָׁבְתָ עַד־ד' אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי כָּל אֲשֶׁר־אֶנְכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם וּבְנִיָּהּ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: וְשָׁב ד' אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּמְצָאָה מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִיבָה ד' אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:

When you are in trouble, and all of these things befall you, at the end of days, and you shall return to HaShem your Gd, and you will heed His voice.

And you shall return to HaShem your Gd and heed His voice, in accord with all I command you today – you and your children, with your entire heart and your entire soul. And HaShem your Gd will return your captivity and have mercy upon you, and He will return and gather you from among the nations to which HaShem your Gd had scattered you.

6. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Teshuvah 1:1

כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני הקל ברוך הוא שנאמר "איש או אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטאתם אשר עשו" זה וידוי דברים, וידוי זה מצות עשה.

Regarding every biblical mitzvah, commandment as well as prohibition: When one violates any of them, whether intentionally or in error, and he performs teshuvah and returns from his sin, he is obligated to admit it before Gd. It is written, "When a man or woman performs... And they shall admit the sin they performed." This is verbal admission, and this verbal admission fulfills a commandment.

7. Rabbi Meir Simcha haKohen (19th century Dvinsk), Meshech Chochmah to Devarim 31:17

האזהרה הראשונה המונעתו בחטוא טרם שחטא היא מונעתו מחטוא גם אחרי שחטא... אמנם מצות התשובה, אשר על זה צריך מצוה פרטית, הוא שאם חטא ועוזב את חטאו, מצוה להתודות ולהגיד לפני השי"ת כי יודע בעצמו שחטא ומבקש כפרה. וכן הוא לשון רבינו בהל' תשובה... The original prohibition preventing sin before one sins is also what prevents him from sinning, after he has sinned... In truth, the mitzvah of repentance which requires a separate command is that if one sins and leaves his sin, there is a command for him to admit and declare before Gd that he knows he has sinned, and seeks atonement. This is the language of our master in the Laws of Repentance...

8. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik (20th century USA), *Al haTeshuvah, Kocho shel Viduy*, pg. 40

נדמה לי שאף בסוגיא זו אנו יכולים לעמוד על שיטתו של הרמב"ם במנין המצוות, או יותר נכון בהגדרת המצוות. לפי שיטה זו שני סוגי מצוות הם: יש מצוות שקיום המצווה ופעולת המצווה אחד הוא לגביהן, כגון מצוות לולב... ואולם יש מצוות שבהם פעולת המצווה וקיום המצווה אינם זהים. דרך משל, כאשר פעולת המצווה היא ביד או בפה ואילו קיום המצווה נתון בלב...

It appears to me that in this passage, too, we can see Rambam's philosophy of listing mitzvot – or more correctly, defining mitzvot. In this philosophy, there are two kinds of mitzvot: There are mitzvot for which the fulfillment of the mitzvah and the deed of the mitzvah are the same, like the mitzvah of lulav... But there are mitzvot for which the deed of the mitzvah and the fulfillment of the mitzvah are not the same. For example, when the deed of the mitzvah is with one's hand or mouth, but the fulfillment of the mitzvah is in the heart...

9. Rabbi Yehudah Alkalai (19th century Serbia, Israel), *Petach k'Chudah shel Machat*, 2

מכל מקום תלה הכתוב את התשובה באחרית הימים, ומצות התשובה נוהגת בכל יום!... ולכן נראה לי לתרץ כי שתי תשובות הן: תשובה פרטית ותשובה כללית. תשובה פרטית, רוצה לומר שישוב החוטא מחטאו... אבל התשובה הכללית רוצה לומר שישובו כל ישראל אל ד' אלקינו לארץ נחלת אבותינו...

Still, the text linked repentance with the end of days, but the mitzvah of repentance is daily!... Therefore, it appears correct to me to explain that there are two acts of repentance: Personal repentance and Collective repentance. Personal repentance means for the sinner to repent of his sin... But collective repentance means that all Israel returns to HaShem our Gd, to the land that is the portion of our ancestors...

10. Rabbi Yehudah Alkalai (19th century Serbia, Israel), *Petach k'Chudah shel Machat*, 1

מפני מה מנה הרמב"ם את מצות התשובה כלאחר יד, "כשיעשה תשובה חייב להתודות" ... "היל"ל "מצות עשה שישוב האדם אל ד' אלקיו, שנא' 'ושבת עד ד' אלקיך'!" וי"ל כי לא מנה מצות התשובה מן "ושבת עד ד'" מפני שמפורש כתוב כי התשובה הזאת היא באחרית הימים. Why did Rambam list the mitzvah of repentance backhandedly, "When one repents then one is required to admit"... He should have said, "There is a commandment for a person to return to HaShem his Gd, as it is stated, 'And you shall return to HaShem your Gd'!" One could say that he did not list repentance from "And you shall return to HaShem" because it is written clearly that this is a repentance which will occur at the end of days.

11. Rabbi Yehudah Alkalai (19th century Serbia, Israel), *Petach k'Chudah shel Machat*, 5

... תדע לך שהרי תיבת "תשובה" הוראתו הראשונה היא שישבו האדם אל המקום אשר יצא משם...

You know this, for the original meaning of the word *teshuvah* is to return to the place from which one has left...

12. Rabbi Yehudah Alkalai (19th century Serbia, Israel), *Petach k'Chudah shel Machat*, 4

"יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ד' וירחמהו ואל אלקינו כי ירבה לסלוח." ר"ל על דרך שאמר למעלה "אין שלום אמר ד' לרשעים", פי' המבאר, ועל דרכי הוא הנכון, כי הכוונה על אותם שלא שבו עם אחיהם וחשבו כי טוב להם לשבת בארצות הגוים, ועליהם אמר "אין שלום", שלא ינוחו ולא ירגעו שם... ועל הפשע הזה שלא שבו לא"י קרא אותם 'רשעים'. וז"ש "יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו" ... "וישוב אל ד'" לארץ הקדושה, כי כל יעודי הגאולה הם על תנאי אם נשוב אל הארץ.

"The wicked will leave his path, and the man of sin his thoughts, and he shall return to Gd and Gd will have mercy upon him, and to our Gd, for He will forgive abundantly." This is along the lines of the previous statement, "There is no peace, Gd declares to the wicked." The explicator explained, and to my thinking this is correct, that the reference is to those who did not return with their brethren, thinking it would be better for them to dwell in the lands of the nations. Regarding them it said, "There is no peace," that they would not rest and find peace there... And for this sin of not returning to Israel, he called them "wicked". And thus it said, "The wicked will leave his path, and the man of sin his thoughts"... "And he will return to Gd" to the holy land, for all of the promises of redemption are conditioned upon our return to the land.

13. Rabbi Avraham Yitzchak Kook (20th century Israel), *Orot HaTeshuvah* 17:2

הארץ התשובה ישנה בישראל. התעוררות חפצה של האומה בכללה לשוב אל ארצה, אל מהותה, אל רוחה ואל תכונתה, באמת אור של תשובה יש בה. באמת הדבר מתבטא בברור גמור בבטוייה של תורה: "ושבת עד ד' אלקיך... כי תשוב אל ד' אלקיך."

There is an illumination of repentance in Israel. The awakening of the nation's collective desire to return to her land, her identity, her spirit and her nature, truly contains the light of repentance. In truth, this is expressed entirely clearly in the Torah's expression, "And you shall return to HaShem, your Gd... when you will return to HaShem your Gd."

14. Rabbi Yissachar Techtel (20th century Hungary), *Em haBanim S'meichah*, Perek 2, pp. 109-110

ועי' אהבת יונתן [אהבת יהונתן לר' יהונתן אייבשיץ, הפטרה לפר' בלק], שכתב... "ועיקר חטאם בזמן הבית הוא היה ירידתם למצרים... ולכך תהיה תשובתם לעתיד שלא ינטשו את נחלתם." והנה, כעת בזמנינו אחר שנתנו לבם אפילו היותר גרועים לשוב לנחלתינו, ומוסרים נפשם על זאת, ואינם רוצים בארץ אחרת, בודאי לתשובה תחשב בעיני הקב"ה.

And see *Ahavat Yehonatan*, who wrote... "And their essential sin in the time of the Temple was their descent to Egypt... And therefore their future repentance will be that they will not abandon their portion." Behold, now, in our day, when even the worst have set their heart upon returning to our portion, and they give their lives for this and they do not want another land, this is certainly considered teshuvah in the eyes of Gd.

Lesson Two: Blowing the Shofar for Others

KEY QUESTION: WHAT IS THE MITZVAH OF SHOFAR? SEE SOURCES 15-23

15. Responsa of Rabbi Natronai Gaon (9th century Babylon), #180 (Brody Edition)

והלכתא בראש השנה כשתוקעין לברך לשמוע קול שופר, וכן מנהג כל בני ישיבה.

And the law is, on Rosh HaShanah when they blow, to bless "to hear the sound of the shofar," and this is the practice of all of the members of the yeshiva.

16. Responsa of Rambam (12th century Egypt), #142

השאלה הכ"ד שאלה מה ההבדל בין לשמוע קול שופר ובין על תקיעת שופר?

התשובה ההבדל ביניהם גדול מאד. וזה שהמצוה המחוייבת אינה התקיעה, אלא שמיעת התקיעה... ואין אנו תוקעין, אלא כדי לשמוע, כמו שהמצוה היא ישיבת הסוכה, לא עשייתה, ואין אנו עושין, אלא כדי לישב, ולכן נברך לישב ולא נברך לעשות, ונברך לשמוע קול שופר, ולא נברך על תקיעת שופר.

The 24th question: What is the difference between "to hear the sound of the shofar" and "on the blowing of the shofar"? The answer: There is a great difference between them. The obligatory mitzvah is not blowing, but hearing the blowing... And we blow only in order to hear, just as the mitzvah is to dwell in the succah, not to make it, and we make it only in order to dwell in it. Therefore we bless "to dwell" and not "to make", and we bless "to hear the sound of the shofar" and we do not bless "on the blowing of the shofar".

17. Rabbi Achai Gaon (7th-8th century Babylon/Israel), Sheiltot V'Zot haBerachah 171

בעי למיקם שליחא דציבורא אכרעיה וכולי עלמא יתיב ונשקול חצוצרתא בידיה ומברך... לתקוע בשופר ואשר החיינו, ונתקע...
The *shaliach tzibbur* must stand on his feet, and the rest sit, and he takes a trumpet in his hand and blesses... "To blow the shofar" and "Who has kept us alive", and blow...

18. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Shofar 1:3; and Raavad

שופר הגזול שתקע בו יצא שאין המצוה אלא בשמיעת הקול.
ראב"ד: ואפילו יהיה בו דין גזל, "יום תרועה יהיה לכם" מ"מ. הכי איתא בירושלמי (סוכה פ"ג ה"א).

Rambam: One fulfills it by blowing a stolen shofar, for the mitzvah is only in hearing the sound.

Raavad: Even if there were a status of theft, "It shall be a day of trumpeting for you" in any case. Such is in Yerushalmi.

19. Talmud Yerushalmi, Succah 3:1

שופר עכו"ם ושל עיר הנדחת ר' לעזר אמר כשר. תני רבי חייה כשר, תני רבי הושעיה פסול. הכל מודין בלולב שהוא פסול, מה בין שופר ומה בין לולב? א"ר יוסה בלולב כתיב "ולקחתם לכם" משלכם לא משל איסור הנייה, ברם הכא [במדבר כט א] "יום תרועה יהיה לכם" מכל מקום. א"ר לעזר תמן בגופו הוא יוצא, ברם הכא בקולו הוא יוצא.

The shofar of idolatry or the *ir hanidachat* – Rabbi Eliezer says it is kosher. Rabbi Chiya taught it is kosher; Rabbi Hoshai taught it is disqualified. All agree that lulav would be disqualified; what is the difference between shofar and lulav? Rabbi Yosi explained: For lulav it says, "And you shall take for yourselves" – your own, not that from which you may not benefit. But here, "A day of trumpeting it shall be for you" in any case. Rabbi Eliezer said: [With lulav] he fulfills it with the physical item, but here he fulfills it with its sound.

20. Mishnah Rosh HaShanah 3:7(27b)

התוקע לתוך הבור... אם קול שופר שמע יצא, ואם קול הברה שמע לא יצא.

One who blows into a cistern... if he hears the shofar he has fulfilled it. If he hears an echo, he has not fulfilled it.

21. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Shofar 2:4

המתעסק בתקיעת שופר להתלמד לא יצא ידי חובתו, וכן השומע מן המתעסק לא יצא. נתכוון שומע לצאת ידי חובתו ולא נתכוון התוקע להוציאו, או שנתכוון התוקע להוציאו ולא נתכוון השומע לצאת, לא יצא ידי חובתו עד שיתכוין שומע ומשמיע.

One who is involved in blowing shofar to learn has not fulfilled his obligation; likewise, one who hears from one who is involved in it does not fulfill his obligation. If the listener intends to fulfill his duty but the blower does not intend to fulfill it for him, or the blower intends to fulfill it for him but the listener does not intend to fulfill it, he has not fulfilled his obligation, until the listener and blower intend.

22. Mishnah Rosh HaShanah 3:8 (29a)

חרש שוטה וקטן אין מוציאין את הרבים ידי חובתן. זה הכלל: כל שאינו מחויב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתן:

Cheresh, shoteh and minor cannot fulfill the duty for others. This is the rule: One who is not obligated in something cannot fulfill the obligation for others.

23. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik (20th century USA), as cited by Rabbi Michel Shurkin, Harirei Kedem I 15:1

ותירץ [ר' חיים] בשני אופנים: א. דאף דקיום המצוה הוי שמיעה, מ"מ מעשה המצוה הוי תקיעה, ולפיכך בעינן כונת שומע ומשמיע. ב. דבלא כונת שומע ומשמיע הוי השומע סתם מתעסק דאינו עושה כלום. ובאמת שני התירושים מצטרפים לחדא תירוץא...

And [Rav Chaim] explained it in two ways: (1) Even though the fulfillment of the mitzvah is with hearing, still, the deed of the mitzvah is blowing, and so we require intent of the listener and the blower. (2) Without the intent of the listener and the blower, the listener is just involved in it, but he does nothing. In truth, the two answers combine into one answer...

24. Rabbi Avraham Yitzchak Kook (20th century Israel), Chazon haGeulah pp. 160-161

גדולה עלינו החובה לעורר את האהבה הישנה לציון, האהבה הנצחית, שכאז מימים מקדם כן עתה בוערת היא בלבת אש קודש בלבב בני עמנו בכל מקום שהם. עלינו ללחום בכל עוז בשנאת ארץ הקודש שהתחילה להיכנס בפרטים בקרבנו, עלינו להשמיד בזרוע עוז רוחני ובקדושת עולמים של ארץ חמדה את הזוהמא של המרגלים...

We are obligated to awaken the ancient love for Zion, the eternal love, which just as then, in earlier times, so too now it burns in the sacred flame in the heart of our nation, wherever they are. We must fight with all strength against the

hatred of the sacred land, which has begun to enter in individuals in our midst; we must destroy the filth of the Spies with a mighty spiritual arm and with the eternal sanctity of the beloved land...

Lesson Three: An On-going Mitzvah

KEY QUESTION: ARE WE REQUIRED TO RETURN TO ISRAEL, TODAY? SEE SOURCES 25-28

25. Ramban (13th century Spain), Extra Mitzvat Aseh 4

מצוה רביעית שנצטוונו לרשת הארץ אשר נתן הקל יתברך ויתעלה לאבותינו לאברהם ליצחק וליעקב, ולא נעזבה ביד זולתינו מן האומות או לשממה. והוא אמרו להם (מסעי לג) "והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה. והתנחלתם את הארץ..."
Mitzvah 4 is that we are instructed to settle the land which Gd gave to our ancestors, to Avraham, Yitzchak and Yaakov, and that we shall not leave it in the hands of any other nation, or for desolation. This is what the verse means when it says, "You shall settle the land and live in it, for to you I have given the land to settle. You shall take estates in the land..."

26. Mishnah Ketuvot 13:11 (110b)

הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין, הכל מעלין לירושלם ואין הכל מוציאין, אחד האנשים ואחד הנשים.
Anyone may bring their family up to Israel and no one may remove it, anyone may bring their family up to Jerusalem and no one may remove it, whether men or women.

27. Talmud, Ketuvot 111a

ג' שבועות הללו למה אחת שלא יעלו ישראל בחומה ואחת שהשביע הקב"ה את ישראל שלא ימרדו באומות העולם ואחת שהשביע הקב"ה את העובדי כוכבים שלא ישתעבדו בהן בישראל יותר מדאי

What is the purpose of these three oaths? That the Jews should not ascend as a wall, that the Jews should not rebel against the nations, and that the nations should not overly oppress the Jews.

28. Rabbi Eliezer Waldenberg (20th century Israel), Tzitz Eliezer 7:48:12

אזכיר בנוגע לזה רק מה שראיתי בשו"ת תולדות יעקב (מבעל שארי יעקב), חו"מ ח'... ומבאר, ודומה דמטו לה גם משמיה דמרן הגרא"י קוק ז"ל, מפני שכבר כלל לנו הרמב"ם בשרשים שלו, בשורש ד - ה, שאין למנות ציוויים הכוללים התורה כולה או מצוות הרבה, כאילו יאמר עשה כל מה שציוויתך, ומשום כך לא מנה גם מצוות יישוב ארץ ישראל במצוות עשה, מפני שהיא מצווה שכוללת הרבה מצוות ביח...
I will just mention regarding this that which I saw in *Toldot Yaakov Choshen Mishpat* 8... He explains, and I think this is also brought in the name of our master, Rabbi A. Y. Kook z"l, because Rambam gave us a general rule in his *Shorashim*, #4-5, that one should not count commands which include the entire Torah or many mitzvot, as if to say, "Do all that I have commanded you." Therefore he did not count the mitzvah of settling Israel as a commandment, too, because this is a mitzvah that includes many mitzvot...

The Origin of Rav Kook's Shofar

29. Yeshayah 26:13, 26:16, 26:19-21, 27:13

ך' אֶלְקֵינוּ בְּעֵלְנוּ אֲדֹנָיִם זְוִלְתָּהּ לְבַד־כֶּן נִזְכִּיר שְׁמֶךָ: ... ד' בַּצֵּר פִּקְדוֹהָ, צָקוּן לֶחֶשׁ מוֹסְרָהּ לָמוּ: ...
יִחְיוּ מֵתֵיהָ נְבִלְתֵיהָ יְקוּמוּן הַקִּיצוֹ וְרִנְנוּ שִׁכְנֵיהָ עֶפְרָיִם כִּי טַל אֹרֶת טִלְהָ וְאַרְצָהּ רַפְאִים תַּפִּיל: לָהּ עָמִי בֵּא בְחַדְרֶיהָ וְסָגַר דְלֶתָהּ בַּעֲדָהּ, חֲבִי כַמְעַט־
רָגַע עַד־יַעֲבֹר־זָעַם: כִּי־הִנֵּה ד' יֵצֵא מִמְקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן יִשְׁבֵי־הָאָרֶץ עָלֵינוּ וְגִלְתָּהּ הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא־תִכַסֶּה עוֹד עַל־הַרוּגֶיהָ: ...
וְהִנֵּהוּ בְיָוֶם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וְיָבֹאוּ הָאֲבָדִים בְּאַרְצָהּ אֲשׁוּר וְהִנְדַּחִים בְּאַרְצָהּ מִצְרַיִם, וְהִשְׁמַחֵנוּ לְךָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:

HaShem, our Gd! Masters other than You have taken us, but only in You do we mention Your Name... HaShem, in trouble they remembered You, pouring out prayer quietly when You rebuked them...

Your dead will live, My corpses will rise. Awake and sing, those who dwell in the dust! For your dew is dew of light, and the land will cast out its ghosts. Go, My nation, enter your rooms and close your door opposite; hide for a moment, until the rage passes. For behold, Gd leaves His place to visit the sin of the land's dwellers upon them. The land will reveal her blood, and no longer will she cover up her slain...

And it will be, on that day, a great shofar will be blown, and those lost in Assyria will come, and those who had been scattered in the land of Egypt, and they shall bow to Gd on the holy mountain, in Jerusalem.